

Hemligt arrangemang 2018 *en medlems högst personliga upplevelser*

Tidig annonsering

Förra året fick vi vänta länge innan något besked lämnades huruvida ett hemligt arrangemang skulle bli av.

I år däremot annonserades det om arrangemanget redan den 12 juni, på ett så tidigt stadium att undertecknad, som inom parentes sagt råkar vara lite långsam till sin natur, nästan togs fullständigt på sängen!

Visst var nyheten positiv men en resa redan i början av september, här gäller det att börja den mentala uppladdningen redan under semestern...!

Men vad bra, då har jag ju något att sysselsätta tankarna med under de oändligt långa lediga veckorna!

Den här gången bär det iväg på hemlig resa redan INNAN löven trillat av, mörkret tagit befälet över dagsljuset och sommarbilarna hunnit somna sött i sina garage.

Nu kommer det att vara ljust när vi åker och vi får nöjet att se varåt "det bär hän" emedan förra årets resa företogs i nästan totalt mörker.

Men åt vilket håll skall vi resa tro?

Undertecknad försökte få en av arrangörsfruarna att avslöja sig genom att säga "jag vill bli hämtad i Sparsör" men nämnda arrangörsfru bara skrattade gott...

Nej, det behövs nog mer sofistikerade metoder om resans mål skall bli avslöjat. Att en av påstigningsplatserna råkar vara

söder om Borås KAN ju vara ett sätt att lura oss?

Men om sanningen skall fram, och det ska den ju alltid, så vill vi ju naturligtvis INTE veta något i förväg, för då skulle mycket falla bort av den spänning och förväntan vi alla känner inför evenemanget.

Förväntan

Vilka förväntningar har vi då egentligen inför ett hemligt arrangemang?

Men, det är väl självklart, grymtar nu kanske den eventuelle läsaren av dessa rader, naturligtvis förväntar vi oss några timmars trevlig samvaro med dansvännerna.

Men, med handen på hjärtat, har vi inte lite större förväntningar än så?

Efter förra årets resa frågade undertecknad några damer hur de tyckte att det varit och fick då svar såsom "skoj", "roligt" och "lite småtrevligt"!

Det sistnämnda svaret fick undertecknad att utbrista "jag tyckte allt att det var STOR-trevligt" jag!

Visst vill vi väl alla att det skall bli STOR-trevligt?!

Vi vill väl också gärna att det skall inträffa små minnesvärda händelser som gör att vi kommer ihåg just det arrangemanget under lång tid efteråt, ja kanske till och med när vi sedan i en

avlägsen framtid snoar(?) runt med våra rollatorer på äldreboendet.

Även om närminnet då kanske sviktar en liten aning så kommer vi säkert att minnas de största ögonblicken i livet men även de mindre och speciella ögonblick som gett oss stor glädje och njutning som exempelvis minnesvärda händelser från de hemliga resorna!

Skrivaren har ju förut berättat om vissa händelser under tidigare resor som berört honom särskilt starkt, så det behöver inte upprepas här igen, utom möjligen en av danserna i Skölvene bygdegård 2015...

De hemliga resorna kan ge oss tillfälle att bekräfta eller få bekräftat vilka dansvänner som betyder särskilt mycket för oss.

Det sker nog hela tiden små, små förändringar i relationerna, i åtskilliga fall fördjupas vänskapen, medan den i något fall kanske kan ta en liten paus på obestämd tid?

Vårt ansvar för varandra

Att vi har denna fantastiska möjlighet att få umgås så nära innebär, i alla fall såsom undertecknad ser det, också ett ansvar.

Har man så trevliga vänner så måste man göra sitt bästa för att bibehålla vänskapen utan att någon känner sig förbigången.

Skrivaren av dessa rader har ibland lämnat tisdagsdanserna med en känsla av

otillräcklighet och gnagande känsla att någon dam kanske känt sig förbigången, missförstådd eller lite åsidosatt.

Alla är vi olika, en del tycks nöjda med att mest dansa med sin egen partner (om nu en sådan medföres) medan andra vill ha ett så stort "stall" som det bara går att trumma ihop...

Här råkade skrivaren helt oavsiktligt använda ordet "stall" och måste då be lite om ursäkt samt bestämt påpeka att det INTE är han själv, utan en bekant, som myntat detta lite lätt vanvördiga uttryck... (stall skulle ju kunna få någon att tänka på fyrbenta djur...)

Hurudan är då skrivaren?

Nja, nu kommer vi nog in lite för långt i den privata sfären... men så mycket kan han ju skriva att han gärna dansar med många, men att vänskapen varierar från lite lätt yttlig till djupare och där botten förhoppningsvis inte är nådd ännu!

Låter det lite lagom kryptiskt?

Tvål-mystik

Ett par dagar före dansresan ramlar det in ett festligt sms i skrivarens telefon.

Meddelandet bestod av en bild och en kort text. En del av texten löd "Nu är det bara 1, 1/2 dag kvar till resan! Kom att tänka på dig när jag köpte flytande tvål"!

Ja, det är inte utan att mina ögonbryn åker upp ganska långt ovanför sitt vanliga läge av pur förvåning, hur och varför kan

någon komma att tänka på mig vid köp av flytande tvål?

Jag som har för vana att alltid duscha noga precis innan jag åker till ett dansarrangemang, så det kan knappast bero på dålig lukt?

Nästa tanke blir "tvålfager" men det faller ju naturligtvis också genast på grund av sin orimlighet?!

Med feberaktig iver drar jag fram bilden och får förklaringen, bilden visar nämligen en tvålflaska märkt "Edelweiss"!!!

Det verkar numera vara allom bekant att jag är ganska förtjust i dansen Edelweiss...

Förberedelser

Att de beundransvärda damer och herrar som arrangerar dessa resor har mycket att ordna med inför varje resa, det förstår vi ju alla - men det är en del att bestyra även för en enkel liten deltagare, såsom undertecknad, inför dessa evenemang.

Fingernaglarna måste trimmas, de flesta kroppsdelar skrubbas, fötterna filas, humöret skruvas upp minst tre snäpp och skosulornas tjocklek kontrolleras, för att nu nämna några av alla de punkter som skall utföras och därefter prickas av på listan...

Landet mellan dröm och verklighet

Är skrivaren av dessa rader ensam i hela världen om att drömma om sina gammaldansvänner?

Dessa drömmar kan vara av angenäm art men också obehagliga och lite skrämmande! För en tid sedan figurerade två kända gammaldansare i en mindre angenäm dröm.

Det som hände var att de två kom luven på varandra och började slåss!

Som om detta inte var nog så blev skrivaren själv indragen och fick en snyting i ansiktet när han försökte gå emellan för att få slut på slagsmålet!

Nattliga drömmar, dagdrömmar, och rena fantasier

Exempel på ovanstående är samvaro med gammaldansdamer UTANFÖR dansbanornas strikta gränser.

Betyder det något när man drömmer flera gånger om samma person? Kan det vara allvarligt?

Är det någon som har adressen till en dans-drömtydare?

Kallbad efter dansen

Alla som känner skrivaren någorlunda väl vet ju att han inte gärna badar utomhus om inte de tre kriterierna "varmt i luften, varmt i vattnet och inget folk" är uppfyllda.

Ändå så har han faktiskt badat tillsammans med flera gammaldansare efter en dans vid Sandsjön och inte var det särskilt varmt den gången heller, åtminstone inte i vattnet...

Men, det troligaste är naturligtvis att även detta var en dröm...?

Tänk om det gick att styra drömmandet så att endast det behagliga och sköna släpptes fram och det gick att välja vilka personer som finge vara med i drömmarna...!

Eller, tänk om allt, i samband med dansen, bara är en dröm som jag snart är på väg att vakna upp ur?

Tillbaka till verkligheten

Nej, nu måste vi nog, om än lite motvilligt, lämna drömmarnas värld och återgå till verkligheten.

Det sägs ju ibland att verkligheten kan överträffa drömmen och det kanske är välgörande för själen att tänka i de banorna inför en resa med Sandsjöns Gammaldans-förening?!

Lördag den 8 september

Uppstigning lite efter att den gamla amerikaklockan slagit åtta slag. När jag strax står och viker ihop täcket i min bädd så tänker jag "undrar hur det kommer att kännas när jag går och lägger mig ikväll", nej visst ja, det blir ju faktiskt inte förrän tidigt i morgon bitti!

Tänk om någon eller några av dem jag helst vill möta, inte är med på resan? Kommer något vänskapsband att knytas åt lite hårdare? Är turen på min sida idag?

Det pirrar lite lagom skönt i hela kroppen av förväntan...!

På väg

Inledningsvis följes precis samma mönster som inför förra årets resa, två damer hämtas emedan den ena av dem åker med endast en kort bit inne i Borås stad.

Vi anländer till parkeringen utanför Vianor på Hedvigsborg klockan 15.08 och jag ser att min blivande reskamrat (för resan i bussen), redan är på plats!

Detta gör mig glad och lugn, NU kan nog inget ont hända som ställer till det så att resan skulle kunna bli mindre rolig.

För visst KAN det annars hända saker, jag hörde t.ex. om en herre som fick punktering på väg till samlingsplatsen...

Vi går ombord nästan först och placeringen denna gång blir långt fram i bussen, undrar vem som bestämde detta?

Ja, bara för detta måste jag nu säga "hej" femtielva gånger när alla de andra resenärerna går förbi efterhand som de stiger på.

Men, tänk vad roligt, att lilla jag faktiskt känner igen, och blir igenkänd av så många här!

Annat är det om jag går på ett evenemang till och med i hemtrakterna Fristad eller Sparsör, där ser jag kanske bara EN enda som jag känner igen, sedan är det inte mer!

Samtal i bussen

Visst har jag samtalat med busskamraten regelbundet även under tisdagsdanserna, men nu får vi tid till lite längre resonemang. Ett av de första samtalsämnena blir hur välgörande gammaldansen är för både kropp och själ.

Vad är det då som är så välgörande? Dansglädjen är så smittande och samtidigt får vi motion utan att vi ens vet om hur det går till.

Beröringen är också ett nog så viktigt element. Finns det någon annan lika trevlig umgängesform där man samtidigt får hålla i och om(?) varandra på ett sådant sätt?

Nästa samtalsämne är hur vi använder vår fritid och konsten att spontant kunna kasta sig iväg på något evenemang.

Undertecknad kan ju inte skryta med att han är den som ofta spontant brukar ge sig iväg på olika arrangemang, men några trevliga minnen från denna sommar är just från sådana tillfällen.

Ett exempel var ett hastigt beslut att åka till i en liten landsortskyrka ett par mil hemifrån och där bevista "musik i sommarkväll".

En för skrivaren totalt okänd trio bestående av unga musikanter framträdde med musik som Monica Zetterlund brukade framföra och gjorde det på ett så fantastiskt bra och professionellt sätt att det blev ett av sommarens finaste minnen!

Trion kallar sig "Yttre Bodane" och en avlyssning av dem rekommenderas härmed å det varmaste till alla dansvänner!

Goda minnen blev det också efter spontanbesök vid två för mig helt nya dansställen.

Här tror jag nästan att jag knäppt den där typen "Dan S" i Borås Gammaldansförening lite på näsan, som ju lovat att han skulle besöka ETT nytt dansställe under året!

Fast, året är förstås inte slut ännu...

Var ä vi?

Samtidigt som vi småpratar så försöker jag hålla ett öga på vägen för att se varåt det bär iväg.

I Tranemo ser vi hur bussen framför oss kör in genom några ganska smala grindar till en festplats med dansbana och här anmodas vi att stiga av.

Någon vänlig själ upplyser mig om att stället heter Parkudden men det verkar bara finnas en utedansbana här och visst brukar vi väl få lite mat FÖRE dansen??

Vår värderade ordförande meddelar oss strax att vi före dansen här, kan besöka en korvkiosk ett stycke bort. Detta lät förstås inte helt trovärdigt!?

Vi förstår nästan att vi bara stannat här för att få lite dryck och tillfälle till att samspråka med varandra.

Samspråkningen fick en högst lyckosam start för mig och jag hinner tala lite med ett flertal goda dansbekanta innan vi måste åka vidare och en stor herre kommer och samlar ihop våra plastglas och annat skräp som vi samlat på oss under samspråkningssmålet.

Tänk vilket väloljat maskineri Sandsjöns Gammaldansförening faktiskt är! Allt flyter på i såväl stort som smått!

Fel buss

Efter "minglet" går jag fram till bussen igen. Konstigt, åkte de här med samma buss som jag? Har de gått fel tro? Eller... nu börjar sanningen gå upp för mig!

Detta är inte den buss jag kom med för chaufförerna har flyttat om bussarna medan vi dansare var så upptagna med minglandet därinne!

Min busskamrat fick sig i alla fall ett gott skratt när jag så småningom kom in i rätt buss och satt mig bredvid henne.

Det skulle inte förvåna mig om chaufförerna flyttat om bussarna bara för att skoja med oss?

Ja, den ene busschauffören tillhör bevisligen en släkt där vissa äldre medlemmar varit kända för att ha diverse hyss för sig...

Nästa etapp

I bussen hörs spekulationer om Gislaved, Siggess loge, Smålandsstenar, High Chaparall, Anderstorp, och Mossebo!?

Att det skulle kunna bli Sjötofta i år igen är det nog ingen som tror på allvar.

När jag hör High Chaparall så undrar jag om bilmuséet är kvar där? Tänk om vi kunde få "dansa omkring" en stund där inne bland alla bilarna! Men har jag inte läst att bilarna där skulle säljas på auktion?!

Det enda av ovanstående ställen som jag besökt är Siggess Loge, men det var sannolikt någon gång kring 1985... och minnena därifrån har i stort sett bleknat bort, till all lycka! Det blev nog inte så mycket dans där den gången... p.g.a. feghet.

Efter hand som vi kör vidare faller ett och ett av de möjliga resmålen bort. Till sist har vi fått stryka alla ovan nämnda ställen och när bussarna kör in i Bredaryd och stannar framför en relativt stor byggnad så faller bitarna på plats.

Min busskamrat upplyser mig snabbt om att hon är väl bekant med detta ställe, bra då kan hon ledsaga mig så att jag inte kommer bort i hanteringen.

Plats och tid för mat

Vi anmodas att gå in och ta plats i restaurangen. Lokalen fylls snabbt och framför oss har vi förrätten framdukad.

Några går iväg för att köpa öl eller vin men jag tillhör dem som är helt nöjda med de drycker som redan finns på bordet.

När en ölköpande bordskamrat återkommer efter en stund får vi alla lite bannor för att vi redan börjat äta.

Ja, sanningen var nog att de flesta redan hunnit äta upp sin förrätt...

Huvudrätt och efterrätt får vi själva hämta. Detta sker ungefär som i Hillared genom att ett "bord" går fram i taget och hämtar mat - smidigt och effektivt.

Jag häpnar över vissa personers svada och slagfärdighet! Möjligen är det tur att vi alla inte är likadana för då skulle vi nog få svårt att hinna andas mellan alla ordsalvor som avfyrades kors och tvärs från olika håll!

Någon sade att "pisserännan på toaletten var så hög att vederbörande fick stå på tå". En annan undrade då om han "inte tagit fel på handfatet"??

Ja, ärade eventuella läsare, detta var bara ett exempel på allt som sades.

Konversation kan hamna på olika nivåer...

Dans

Efter maten måste vi byta lokal. Min goda buss(-iga)kamrat ledsagar mig med fast hand rakt över en gräsmatta(!) fram till en angränsande byggnad vars dörr emellertid är låst!

Nåväl, strax kommer en herre från Rent Drag och öppnar för oss såsom första

besökare. Det dröjer emellertid inte många minuter förrän lokaliteterna fylls med förväntansfulla dansare.

Det meddelas att det blir "jägardans" fram till paus "det har er egen ordförande bestämt".

Första dansen företas dock med busskamraten, och se det bidde en vals och då var en av oss snabbt framme med att föreslå Edelweiss...

Ja, sedan är vi igång. Golvet känns lite trögt men kaffe hjälper mot det mesta, så snart känns det betydligt bättre.

Högtemp.

Trots att takhöjden i danslokalen är ganska väl tilltagen så blir det snabbt väldigt varmt. Nej, jag klagar inte(!), jag konstaterar bara att det är så det är.

Men vi är väl alla vana vid värme efter denna sommar?

Och visst är det bättre att dansa med en varm dam än en kall??

Jodå, jag kan inte undgå att känna att till och med de damer som annars förefaller att vara tämligen opåverkade av värme, nu känns lite våta, på ryggen.

För egen del så måste jag mellan nästan varje dans plocka upp det papper jag har i vänstra byxfickan för att torka bort pärlorna i pannan.

På tal om den vänstra byxfickan så ligger där också, vid varje dans, en liten sak som jag fått av en dam på gammaldansen.

Nej, jag tänker inte berätta vad det är för en sak men bara att den, på sätt och vis, hjälper mig när jag befinner mig i dansens virvlar...!

Vinlösa steg

Jägarmarschen har stoppat och jag har fått en ny danspartner. Dansen startar och plötsligt känner jag att jag befinner mig i ett annat läge än både paret före och efter.

Detta är ju en ganska enkel dans som jag inte borde behöva tänka så mycket på alls, men ändå blev det helt fel...

När vi kommer till samma ställe nästa gång så blev det nog rätt i alla fall? Detta är ju inget konstigt och händer nog de flesta, MEN när vi tredje gången kommer till samma passage i dansen så går jag runt ett "onödigt" varv igen innan jag hinner stoppa mig själv.

Danspartnern skrattar, paret framför tittar förvånat åt mitt håll och damen i paret bakom skrattar högt, stryker mig på kinden och utbrister "du skulle nog inte tagit det där sista vinet"...!

Hade jag bara hunnit med, så skulle jag förklarat för henne att mina felsteg var totalt vinlösa!

Jag säger till min danspartner att det är bäst att jag åker hem. Danspartnern påminner mig leende om att någon buss inte avgår mot hemmet ännu på mycket lång tid...

Nåja, kontentan av mina vinlösa felsteg blev att minst två damer och en herre fick sig ett gott skratt... och då må det vara hänt.

Självpåtagen avhållsamhet

Medan jag dansar med en dam framkommer det att hon inte dansat en enda dans sedan tidigt i våras.

Min fråga till henne blir då hur det överhuvudtaget är möjligt att avhålla sig från dansen SÅ länge. "Det går jättebra" sade hon med ett litet leende...

Ack, ack, ack, jag glömde nästan i hastigheten av att hon naturligtvis tillhör proffsdansarna som dansar på en nivå högt över oss vanliga dödliga.

Proffsen kan nog bara hämta upp danserna ur minnet när de så vill och önskar...

Paus

När kaffet serveras försöker jag skoja till det lite genom att peka och säga "jag tycker kaffet i den koppen ser lite starkare ut".

Jag trodde att jag skulle fått någon liknade kommentar som förra eller året dessförinnan, om lite starkare varor, men

förmodligen är det bara hos mig själv den lilla händelsen finns kvar i minnet?

Varför minns vi vissa händelser så tydligt medan mycket annat bara försvinner ur minnet på kort tid.

Detta var ju absolut inget viktigt eller ens så minnesvärt och ändå kommer jag ihåg det så väl.

Nåväl, kaffet var gott och jag smög faktiskt fram lite försiktigt och serverade mig själv en påtår sedan, när ingen såg...

Kakan var också god och jag jämförde noga storleken med chokladbollen som bordskamraten till höger om mig hade på sitt fat!

Ingen orättvisa här inte!

Lapp i pannan

Kakan vi fick till kaffet var ju lite småkladdig så jag känner att jag behöver tvätta mina händer, för jag vill ju absolut inte kladda på damerna sedan!

När handtvättningsförfarandet är överstökad så kastar jag iväg en snabb blick i spegeln och hajar till, i min panna sitter en liten vit papperslapp fastklistrad!

Med en för mig ovanligt snabb rörelse så förpassar jag lappen ner till skräpkorgen.

Förklaringen till lappen måste vara att en bit lossnat från det papper jag haft i fickan för att då och torka min panna mellan danserna.

Men en annan förklaring SKULLE ju kunna vara att någon dam smugit dit lappen för att av någon outgrundlig anledning märka ut mig...?

Det är nog bäst för mig själv att inte veta sanningen om detta, det man inte vet det har man ju inte ett dugg ont av...

Vänskapsbevis

Dem som vi blivit riktigt god vän med, har i vissa fall lärt sig precis vem eller vilka vi allra helst vill dansa med.

Jag dansar nu med en av mina bästa vänner och när foxtroten pågått en stund, och det ofrånkomliga bytet närmar sig med stora danssteg, så säger hon högt och tydligt i mitt högra öra "skynda dig nu, skynda dig nu"!

Är det inte härligt, hon vet så väl vem jag vill ha som min nästa danspartner och "pushar på" mig för att jag skall få en dans med den tilltänkta.

Detta om något är väl ett starkt bevis på god vänskap!

Damerna och modet

Nu tror den eventuelle läsaren att jag tänker skriva om hur modiga damer det finns i Sandsjöns Gammaldansförening men icke, jag skall skriva vad jag tycker om hur damerna väljer att klä sig inför en dansresa.

Att få lov att dansa med en särskilt stilfullt klädd dam är ju något som

ytterligare förhöjer njutningen för kavaljeren.

Men ibland har jag undrat om vissa damer prioriterar det senaste modet framför det som är stiligast eller mest praktiskt?

Under denna resa var det dock ingen, av de damer jag hade nöjet att få dansa med, som bar så knepiga kläder som några gjort vid ett par tidigare tillfällen. Då har det varit ett virrvarr av tyg som hänger och slänger, nästan på ett omotiverat sätt...

Jag glömmer ju aldrig den gången när jag skulle snoa runt med en dam och av misstag trasslade in mig för nära och fick in min högra hand innanför de lösa men öppna lagren tyg på damens rygg och hur mina fingertoppar för ett ögonblick snuddade vid hennes bara hud!

Tänk om hon fått för sig att jag gjorde detta med flit!

Frågan är också om den damen hann se rodnaden som snabbt spred sig på mina bleka kinder...?

Leker alltid lika barn bäst?

Efterhand som vi lär känna varandra så inser jag att vi gammaldansare är väldigt olika men naturligtvis är det i första hand intresset för dansen som förenar oss.

Säkert är att det är både lärorikt och berikande att umgås med folk som befinner sig på lite olika "våglängd".

Det är också många gånger fascinerande att, på lite avstånd, betrakta sin omgivning och notera folks olika framtoning och sätt att vara.

Helt klart är att många är begåvade med en stor verbal förmåga...

Inget blod i skorna idag

En stund efter paus börjar det kännas konstigt under min vänstra fot medan jag dansar. Jag vill naturligtvis inte avbryta dansen för detta utan fortsätter bara "precis som om det regnade".

Hoppas bara att det inte är blod i skon, som det var efter en dans i vintras på grund av att jag då slarvat med manikyren.

Efter dansen får jag förklaringen, det har blivit ett stort hål på strumpan!

Jojo, gammaldansen sliter hårt på materialet, helst kanske man skulle ha med sig en akutväska med extrautrustning på varje dansresa innehållande:

garn för strumpstoppning, resårband till kalsongerna, lim och extra lädersulor till skorna...!

Sista dansen

Nu har jag spanat in en dam som jag missat tidigare under kvällen.

Med, åtminstone för mig, ganska långa steg, närmar jag mig bakifrån och genom att sträcka fram höger hand når jag till slut hennes (bara) axel.

Min petning är kanske lite mesig(?) för jag märker ingen reaktion utan damen fortsätter framåt med bestämda steg.

Efter ytterligare ett lika fruktlöst försök så stannar jag och blir precis i det ögonblicket haffad av en annan dam som snabbt seglat in från höger...

Lärdomar

Vad kan jag lära mig av detta?

Att inte peta på andras damer så sent på kvällen?

Att jag, om jag nu verkligen ändå känner för att peta, måste göra det tydligare?

Att det kanske är bättre om jag istället ROPAR damernas namn?

Eller, att det är allra bäst att bara ställa sig rakt upp och ner på golvet, blunda och se vad som händer??

En liten dansares förslag

I vår brokiga skara finns det ett antal som gärna sett att dansen pågått en stund till.

Jodå, jag förstår att det tar lite tid att packa ihop och att somliga av oss kanske blivit lite trötta och gärna vill åka hem?

Men, jag tänker ändå sticka ut hakan några millimeter och föreslå att den ena bussen kanske kunde avgått lite senare?

Även om det så bara blev en kvart, tjugo minuter så skulle vi hinna några dansomgångar ytterligare och kunde sedan åka hem ÄNNU gladare.

Gjorde vi inte så i Blidsberg(?) eller är detta återigen något som bara förekommit i mina nattliga drömmar och fantasier?

Berömliga insatser

Jag hörde många dansare berömma maten denna gång, några tyckte dock att det blev för mycket!

Styr de inte själva över hur många köttskivor de plockar till sig?

Eller styrs deras handlande av krafter som de inte själva råder över, så att det plötsligt ligger fyra, fem eller sex köttskivor på deras tallrikar?

Goda ord hördes också om hur välorganiserat allt var, finns det överhuvudtaget någon dansföreningsstyrelse som skulle kunna göra detta lika bra och effektivt?

Tack

Själv vill jag nu avsluta med att framföra mitt varma tack till alla Er som varit med om att ordna denna resa men också till alla dansvänner som betyder så mycket för mig, kanske mera än de själva tror?

Naturligtvis är det min innerliga önskan och förhoppning att det blir en resa även nästa år. Dansresor i verkliga livet överträffar helt klart dem som försiggår i drömmarnas värld!

Källaren i Sparsör 2018-09-12

Olof Rydin